

Sper să-mi ajungă toamna

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mai dă-mi un strop de toamnă să-mi îngrop
În fantezii poemele cu tine
Și să-ți alint, cum scrie-n horoscop,
De sus în jos curburile aldine,

S-adorm apoi cu gândul pe-un picior
Visând că naufragiez în ansă
Ca Robison Crusoe, că mi-e dor
Să mă atingi, să cad ușor în transă.

Mai dă-mi un strop de elixir să beau
Că se anunț-a fi o toamnă lungă
Cu nopți desculțe,-n care n-o să stau
Doar să privesc... sper toamna să-mi ajungă.

- Mai dă-mi o clipă galbenă să-ți scriu
Ce nostalgii mă-mpiedică de-o vreme
Să cred că Venus te-a numit târziu
Să-mi fii perechea inimii. Devreme

Mi-ai fost, atunci, în prima noastră zi,
Când mâinile mă căutau frenetic
Dând la o parte moi dantelării
Cum numai tu puteai s-o faci... poetic.

N-ar fi nimic pe lume să nu-ncerc,
Iubirea mea, de-ar fi a mia oară,
Că toamna nu-i decât un semicerc,
Pe-un continent pe care-i primăvară.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif